

Den vigtige balance

Thorsten Jensen har været hjælper i 2 år og har erfaret, hvor vigtigt det er at finde balancen mellem venskab og arbejdsforhold. Han fortæller her om de erkendelser, han har måttet gøre sig, og om hvor vigtigt det er, at man hele tiden evaluerer forholdet for at finde den bedste samværsform for både hjælper og bruger.

Klokken er næsten 8.00. Jeg låser døren op og træder ind i det hjem, der ikke er mit eget, men alligevel virker så velkendt. De næste tre dage foregår mit liv her. Til trods for, at jeg ikke er på hjemmebane, kender jeg de givne rammer ned til de mindste detaljer. Lige så snart jeg er inde ad døren, stifter mine næsebor bekendtskab med den kropslugt, jeg kender næsten lige så godt

som min egen. Jeg åbner døren for at vække min arbejdsgiver...

Fra nu af kender jeg rytmen for denne morgenstund. Måske har jeg ind imellem lyst til at gøre tingene på en lidt anden måde, men det ved jeg, at jeg ikke selv er herre over. Jeg mærker samtidig noget utroligt betryggende ved dette indarbejdede system. Kaffen sættes over, båndoptageren tændes og mens vi begge har søvn i øjnene, begynder vi så småt at få stemmebåndene på gled. Vi har det vist begge to

godt med en let og praktisk snak om dagligdagen og undlader indtil videre de større og dybere emner. Om lidt trækker vi ind på badeværelset, og jeg skal hjælpe til med vaskningen af den krop, der i sit ydre er lige så velkendt for mig som mit eget korpus... jeg er tæt på!

Ja, jeg er ansat som handicaphjælper og har været hos den samme bruger i snart 2 år. I denne periode er jeg blevet klar over, at jeg er ansat i en stilling, hvor der optræder en nærhed mellem min arbejdsgiver og jeg, der rummer mange aspekter. I og med der med ordet arbejdsgiver skabes et hieraki i vores forhold, er det underligt samtidig at tale om nærhed. I de fleste jobs har man et professionelt forhold til sin arbejdsgiver, men i det øjeblik man ansættes som hjælper, vil der uvilkårligt indtræde et følelsesmæssigt nærvær i forholdet.

Når jeg tænker tilbage på min første tid som hjælper, oplevede jeg dette som en naturlig og positiv udvikling. Lange dage sammen, fysisk kontakt, en stærk involvering i et andet menneskes liv - et følelsesmæssigt engagement spirer. I min naivitet var jeg glad for at have fundet et job hvor denne dimension kom som en lille sidegevinst.

I dag har jeg erkendt, at denne nærhed rummer mange komplikationer. Ingen tvivl om, at jeg værdsætter den tætte kontakt jobbet tilbyder, men kendsgerningen er, at den rykker ved den rollefordeling, der skal være mellem min bruger og jeg. Til trods for, at det i visse situationer falder

naturligt at være sammen på et venskabeligt hyggeplan, er det ikke gunstigt set ud fra det faktum, at jeg blot skal være praktisk assistance. Der opstår en forvirring omkring min arbejdsfunktion.

Jeg tror at psykisk og fysisk nærhed i mange situationer, kan virke forstyrrende i et professionelt arbejdsgiver- og tagerforhold. Det er størrelser, der modarbejder hinanden. Derfor vil det letteste måske umiddelbart være at sige, at ønsker vi et professionelt bruger- og hjælperforhold, så undlader vi nærheden. Imidlertid har det vist sig, at mange af de tætte aspekter jobbet rummer, fremkalder nogle nære relationer. Jeg tror ikke, man kan gribe ind og sige, at denne del ikke er tilladt.

Derimod er jeg af den overbevisning, at der ofte er behov for evalueringer bruger og hjælper imellem. Hele tiden er dette forhold i udvikling. Til tider er det et professionelt arbejdsforhold og andre gange, er det et mere personligt forhold. Jeg har erfaret, at det velfungerende bruger- og hjælperforhold skal findes som balancen mellem de to dele. Hele tiden sker der dog ændringer mennesker imellem. Det kræver en stor opmærksomhed fra såvel hjælperen som brugeren på det samspil, der finder sted.

Måske er den optimale balance en illusion, men jeg tror at gentagne samtaler omkring rollefordelingen kan skabe afklaring i dette krævende forhold. Ingen tvivl om, at der både for hjælper og bruger ligger en enorm udfordring i at finde den rette samarbejdsform.

Kilde: Information om hjælperordninger, Center for Hjælperordninger (CfH).